

Gf.IV.30.716/2012/4.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kövér Mietta ügyvéd (CÍM) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek -, a Czakó-Háger-Kálmán-Kozslik-Turnyánszky Ügyvédi Iroda (CÍM, ügyintéző: Dr. Kálmán Árpád ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) alperes ellen nemzetközi szállítmányozási díj és járulékai megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2012. október 29. napján meghozott 23.G.40.138/2012/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25 400 (Huszonötezer-négyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítéltábla .../4. sorszámú hatályon kívül helyező végzése alapján megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 3. sorszámon meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 825 euró 2010. március 11. napján érvényes forintárfolyamának megfelelő összegét, valamint ezen összeg után 2010. március 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű kamatát, továbbá 150 000 Ft perköltséget, az alperes beszámítási kifogását pedig elutasította.

Az ítéletének indokolásában megállapította, hogy a ALPERES NEVE (helyesen: KFT NEVE) 2010. január 6. napján az alperes részére CS - A fuvarútvonalon ajánlatot tett azzal, hogy 2750 euró ellenében fuvarozást teljesít, ha a fuvardíj 70%-át előre kell és a teljesítés igazolást követő 30 nappal pedig a fennmaradó összeget kiegyenlíteni. Az alperes az **KFT NEVE** ajánlatát a 2010. január 12. napján keltezett levelében elfogadta, és tájékoztatta a szállítás - 2010. január 25. és 30. napja közötti - várható időpontjáról. Az **KFT NEVE** által benyújtott ajánlatot követően az alperes a felperes fuvarszervezőjével, TANÚ NEVE történt szóbeli megállapodás alapján az árajánlatban foglaltak (így a szállítmányozási szerződés) teljesítését a felperes vállalta magára. Ennek megfelelően történt az előleg-számla kiállítása is tekintettel arra, hogy a felperes által kiállított számla áfát nem foglalt magába, az nettó összegre vonatkozott. A felperes megrendelésére a CÉG NEVE 2010. február 4. és 9. napja között a fuvarozást teljesítette, a fuvarozó felé a fuvardíjat a felperes egyenlítette ki, míg a fuvarozás teljesítését megelőzően a fuvardíj 70%-át az alperes a felperes által kiállított számla alapján számára fizette meg. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is,

hogyan a fuvarozást végző vállalkozás (CÉG NEVE alkalmazottja) a kiszolgáltatási helyen új CMR-t állított ki, mivel az eredetit a lerakodási helyen nem kapta vissza, ezen okmánnyal igazolta a fuvarozás teljesítését.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a megismételt eljárásban a felperes bizonyította, hogy az **KFT NEVE** árajánlatában szereplő szállítmányozást az alperes megrendelésére a CÉG NEVE elvégezte, ezért a Ptk. 514. §-ának (1) bekezdése alapján a szállítmányozási díj kifizetésére az alperes köteles. „Életszerűtlennek” találta az alperes azon hivatkozását, miszerint nem tudott arról, hogy a szerződéses jogviszonyban a megrendelői oldalon alanycsere következett be, hiszen már a fuvarozás teljesítését megelőzően kiállított számlát is a felperes állította ki. A felperes előadását alátámasztotta a perben kihallgatott TANÚ NEVE tanúvallomása is, ezért a 2010. március 1. napi forint-euró árfolyam értékben marasztalta az alperest a Ptk. 301/A. §-ának (2) bekezdése szerinti kamatfizetési kötelezettség mellett. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes beszámítási kifogását, mivel sem a jogalap, sem az összegszerűség tekintetében nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, a saját előadásán túlmenően azt sem igazolta, hogy akár a felperessel, akár az KFT NEVE -vel egy hosszabb távú, több fuvarra kiterjedő szerződést kötött volna, amelynek a megszegéséből többlet utazási költségei és egyéb kára keletkeztek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltségében történő marasztalását kérte. Megismételte az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatát, amely szerint a peres felek között semmilyen jogviszony nem jött létre, az előleg-számla kiegyenlítésekor a névazonosság tévesztette meg, az emiatt tévedésből került kiegyenlítésre. Állítása szerint ebből azonban olyan tartalmú következtetést nem lehet levonni, hogy az ajánlat tételével és annak elfogadásával írásban kötött szerződést a későbbiek során szóban akként módosították volna, hogy abban a jelen per felperese szerepelt volna jogutódként. Álláspontja szerint a kereseti követelés - amennyiben bizonyításra is került volna a szerződésben az alanycsere - időelőtti lenne, mivel a teljesítés igazolása a CMR megküldése hiányában nem történt meg, amely időponttól kezdődően számít a 30 napos fizetési határidő.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségében való marasztalását kérte, amelynek mértékét a keresetlevélhez csatolt megbízási szerződés alapján 20 000 Ft + áfa összegben kért megállapítani. Álláspontja szerint bizonyította a szerződés teljesítését, azt, hogy utóbb a szerződés a peres felek között jött létre, amely módosításra az alperes kérésére amiatt került sor, hogy áfa tartalom nélküli megbízási számla kerüljön kiállításra, erre pedig csak akkor volt lehetőség, ha főkötelezettként a felperes teljesít.

Állította, hogy az alperes időelőttiségre történő hivatkozása is megalapozatlan, hiszen maga az alperes nyilatkozott ellenkérelmében akként, hogy a CMR rendelkezésére áll, annak beszerzéséről maga gondoskodott.

Mindemellett hivatkozott arra is, hogy az eredeti árajánlatban a teljesítés igazolásának módját, okiratát egyik fél sem adta meg, erre vonatkozóan a felek között megállapodás nem jött létre, ehhez képest viszont a teljesítés, azaz a megrendelt áru címzett részére történő kiszolgáltatása alperes által sem vitatottan megtörtént.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A.§ (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábr a Pp. 256/A.§ (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

A Debreceni Ítéletábr hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatás alapján az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen - a felperes által előterjesztett bizonyítási indítvány teljesítésével lefolytatott eljárás alapján - abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes tudta-e bizonyítani a peres felek közötti jogviszony létrejöttét, ugyanis a beszámítási kifogás kérdésében csak megalapozott kereseti kérelem esetén kell határoznia, a beszámítási kifogás ugyanis - a viszontkeresettel szemben - a keresettől nem független.

Az ítéletábr megállapítása szerint helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a szállítványozási szerződés, amely az alperes és az **KFT NEVE** között 2010. január 12. napján jött létre, a szállítványozó személyében módosításra került. Az alperes azon hivatkozását, hogy a .../4. alatt csatolt számla alapján tévedésből került kifizetésre a felperes részére a fuvardíj

70%-a, saját előadásán túl semmivel sem bizonyította, önmagában a tévedésre hivatkozását pedig a névazonosságra utalás nem igazolja.

Megjegyzi az ítéletábr, hogy a számla nem magyar nyelven, hanem németül került kiállításra, általános forgalmi adót nem tartalmazott, mely tények is a felperes által megjelölt, a szerződés alanyában történő módosítás indokait támasztották alá. Az 1/F/5. alatt csatolt, a felperes jogi képviselője által 2010. május 11. napján elküldött és az alperes részéről május 13-án átvett fizetési felszólításra sem válaszolt az alperes, írásban a peres eljárást megelőzően nem vitatta, hogy a fennmaradó szállítványozási díj fizetési kötelezettsége nem a felperes felé áll fenn.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a megismételt eljárásban a tanúként kihallgatott TANÚ NEVE (.../3. jegyzőkönyv 2. old.) - aki az **KFT NEVE** nevében eljár, hiszen az árajánlatot ő készítette illetve az alperes is az ő részére küldte meg az ajánlatot elfogadó nyilatkozatát (6/A/1., 6/A/2. alatti okirat) - tanúvallomásával alátámasztotta a felperes azon nyilatkozatát, hogy az alperes képviselőjének a kérésére a felperes által megjelölt ok miatt került módosításra a szállítványozó személye, azaz kizárólag amiatt, hogy áfa-mentes számla kiállítására kerülhessen sor.

Azt a tényt pedig, hogy a szállítványozási szerződés teljesítése érdekében a felperes bízta meg a CÉG NEVE a fuvarozási szerződés teljesítésével, illetve ő fizette ki az ezért járó fuvardíjat, az alperes sem vitatta.

A fentiekre tekintettel a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat is figyelembe véve érdemben helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének eleget tett, ezért a Ptk. 514. §-ának (1) bekezdése szerinti szállítmányozási díj megfizetésére az alperes a felperes számára köteles.

Nem találta alaposnak az ítéletábra az alperesnek a felperesi követelés időelőttisége történt hivatkozását sem. A teljesítés megtörténtének tényét ugyanis az alperes maga sem vitatta és a CMR okmány is a rendelkezésére áll, amint arra helyesen utalt a felperes a fellebbezési ellenkérelmében.

[Megjegyzzi az ítéletábra, hogy - az alperes kérelmével szemben - a követelés időelőttisége jogkövetkezménye a per megszüntetése lenne, nem pedig a kereset elutasítása (Pp. 130. § (1) bek. f) pont, Pp. 157. § a) pont).]

Arra irányuló fellebbezés hiányában az ítéletábra nem érintette az alperes beszámítási kifogását elutasító rendelkezést [Pp. 253. § (3) bek.].

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítéletábra az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes számára „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a, (1) bekezdésének a) pontja és 4/A. §-a szerint a keresetleveléhez 1/F/2. alatt csatolt megbízási szerződés alapján megállapított ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltség megfizetésére, míg a saját másodfokú eljárásbeli költségeit (lerótt illeték, ügyvédi munkadíj) a pereszes alperes maga köteles viselni.

Debrecen, 2013. szeptember 12.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -